

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

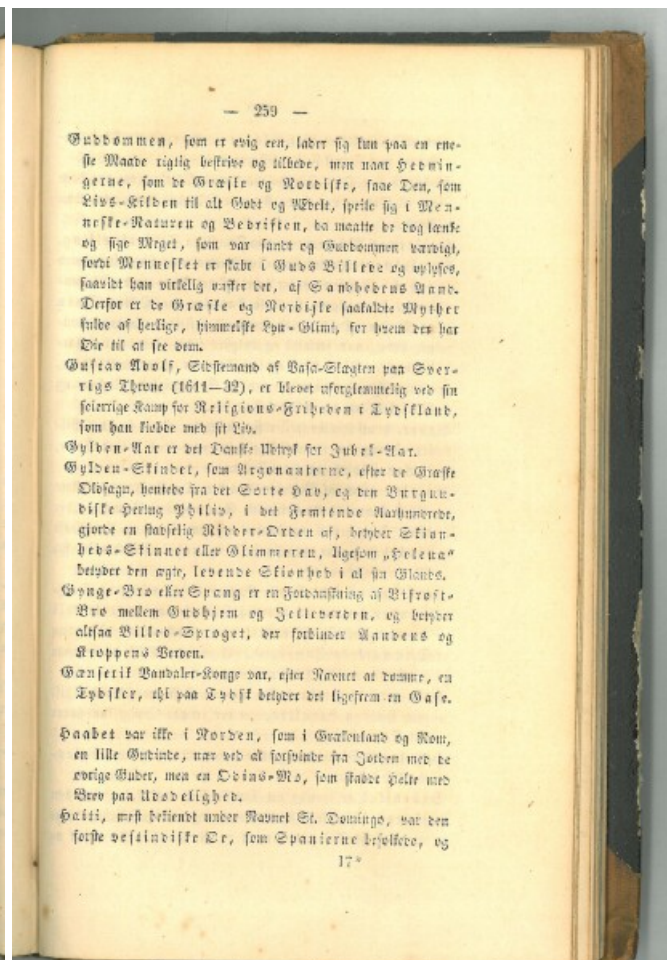
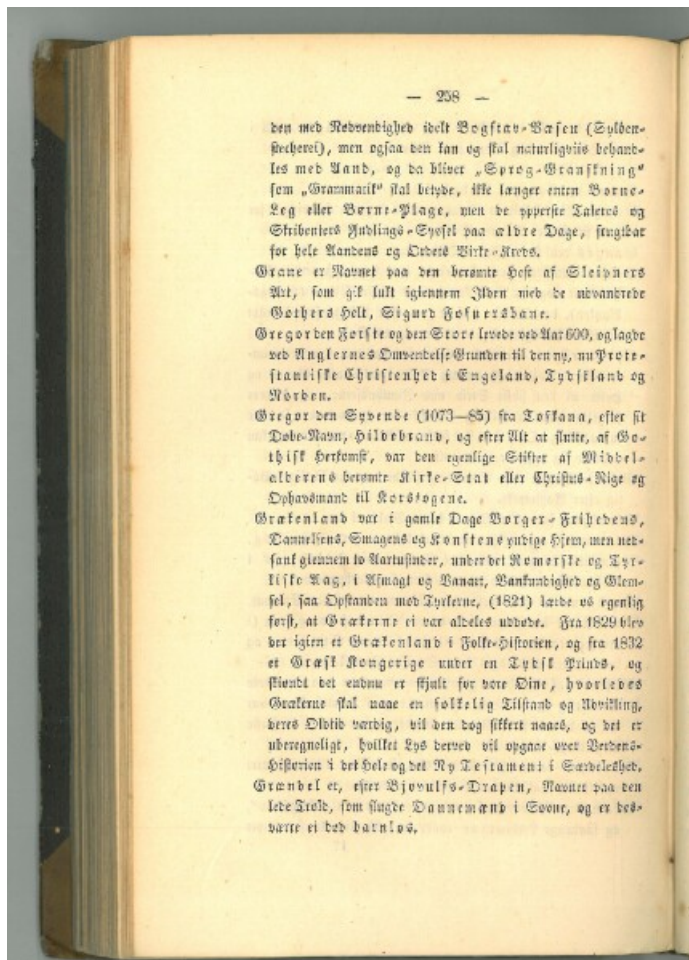
Titel: Udrag fra Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 258. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm14263/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

den med Nødvendighed idelt Bogstav-Basen (Gylden-
Bekkeren), men ogsaa den kan og skal naturligvis behan-
des med Vand, og da bliver „Sprøg-Gransking“
som „Grammatik“ al behøve, ikke længer enten Børne-
Læg eller Børne-Plage, men de opprindelige Taleres og
Skrivendes Juhlings-Eyelse paa aldre Dage, stængbar
for hele Mændes og Kvinders Virke-Kreds.

Grane er Navnet paa den berømte Hof af Sleisners
Art, som gik langt igennem Niden med de uboventede
Gæthers Helt, Sigurd Jesuere-Bane.

Gregor den Fjerde og den Store levede ved Aar 600, og lagde
ved Anglernes Omvendelse Grundten til dem, nu Prete-
stantiske Christenhet i England, Tydskland og
Norden.

Gregor den Syvende (1073—85) fra Toscana, efter sit
Døds-Navn, Hildebrand, og efter Alt at slutte, af Ge-
istlig Herkomst, var den egenlige Stifter af Middelt-
alderens berømte Kirke-Stat eller Christend. Nige og
Opvandsmand til Klostergene.

Graftenland var i gamle Dage Børgers-Frihedens,
Dannelens, Smagens og Konstens yndige Hjem, men ned-
sank glæmmen to Martusjæder, under det Romerske og Tyr-
kiske Krag, i Almagt og Banat, Bankundighed og Glem-
sel, som Ophanden med Tyfene, (1821) laide os egentlig
føle, at Graftenland si var aldeles uddøde. Fra 1829 blev
der igjen et Graftenland i Folke-Historien, og fra 1832
et Graftenland i Kongerige under en Tydsk Prinds, og
sindt det endnu er skjult for vore Dine, hvorledes
Graftenland skal naae en folkelig Tilstand og Udvikling,
deres Døds-vedig, vil den dag sikkert naa, og det er
uberegnligt, hvilket Lys deres vil opgaar over Verdens-
Historien i det Helst og det Ry Testament i Graftenland,
Grændel er, efter Bjovulfs-Drapen, Navnet paa den
lete Kæde, som slugte Dannevang i Toent, og er bed-
vante si bed barnløs.

Guddommen, som er evig een, laide sig kun paa en ene-
ste Maade rigtig befinde og tilbede, men naar Hermin-
gerne, som de Graften og Nordiske, saae Den, som
Livs-Kilden til alt Gode og Vels, sprille sig i Men-
neske-Naturen og Bedriften, da maatte de dog tænke
og sige Niget, som var saukt og Guddommen varrigt,
fordi Mennesket er skabt i Guds Billede og udfyldt,
saavidt han virkelig vatter det, af Graftenlands Mand.
Derfor er de Graften og Nordiske saakaldte Mytter
fulde af helige, himmelste Lyg-Glimt, for hvem det her
Dre til at se dem.

Gustaf Adolf, Sikkestemand af Vasa-Dynastiet paa Sver-
rige Thronen (1611—32), er bleet uferglemmelig ved sin
feierlige Kamp for Religions-Friheden i Tydskland,
som han levede med sit Liv.

Gylden-Nat er det Danske Niget for Jubel-Nat.
Gylden-Skindet, som Argonauterne, efter de Graften
Oblige, hentede fra det Sorte Hav, og den Argonau-
tiske Helt Philis, i det Fremtende Markunder,
gjorde en statselig Middels-Dre af, betyder Skian-
heds-Skindet eller Skimmeren, ligesom „Fetene“
betyder den agte, levende Skianhed i al sin Glæde.

Gyng-Bro eller Spang er en Fortælling af Hustru-
Bro mellem Gudhjem og Juleberden, og betyder
alstaa Billede-Synges, der fortæller Mændes og
Kloppens Beroen.

Gæstefik Vandaler-Konge var, efter Navnet at danne, en
Tydsker, thi paa Tydsk betyder det sigesom en Gæst.

Haabet var ikke i Norden, som i Graftenland og Rom,
en lille Gæst, naar ved at forstærke fra Jorden med de
evrige Gæder, men en Døds-Mo, som havde Jælle med
Bero paa Uvædelighed.

Hatti, mest berømt under Navnet St. Domingo, var den
første vestindiske Dre, som Spanierne befolkede, og